

MÉS ENLLÀ DE LES BARRERES ARQUITECTÒNIQUES

Una vegada van arribar els ordinadors a les llars, els primers que van haver d'aprendre el seu ús van ser aquelles persones que per la seva feina o tasca professional tenien la necessitat de fer-ho. El segon grup de població que es va incorporar a l'aprenentatge i ús d'aquesta tecnologia varen ser les generacions més joves.

En la mesura que el seu poder adquisitiu i la disponibilitat de temps lliure ho permetia, les persones més grans s'han anat "enganxant" als avantatges que els ordinadors, tauletes, smartphone, etc., ofereixen. En aquest cas, cal fer menció de la tasca de formació que es porta a terme des dels centres Cívics, Telecentres i Llars de Jubilats per tal de disminuir la dificultat que suposa per a la gent gran, i gent amb discapacitat, familiaritzar-se en l'aprenentatge i ús d'aquesta tecnologia.

No hem d'oblidar que tothom no té les mateixes condicions i oportunitats per accedir a les noves tecnologies. Això és el que s'anomena **escletxa digital**. És a dir, la distància que hi ha entre el grup de persones que poden accedir a les TIC i aquelles que no tenen la possibilitat de poder-les utilitzar.

Aquesta escletxa, lluny de reduir-se, es fa cada vegada més gran en la mesura en que augmenta l'esperança de vida. Independentment de la seva edat, hi ha persones que pateixen limitacions físiques o psíquiques com la manca de mobilitat, alteracions visuals, pèrdua de memòria, etc. Aquests són factors concrets, entre d'altres, que fan que no es puguin incorporar al món de les noves tecnologies, sense eines accessibles.

Possibilitar a aquestes persones que tinguin accés a les TIC, significa portar a terme una acció encaminada a proporcionar la seva integració en la societat digital, la qual cosa els pot representar, en certa mesura, major qualitat de vida. Actualment ja existeixen aplicacions que faciliten molt l'aprenentatge de l'ordinador i el programari. Amb l'avantatge

que aquests programes son de distribució gratuïta, facilitant d'aquesta manera la incorporació a les noves tecnologies.

Ara bé, tot i que aquestes persones puguin comptar amb el suport de la gent del seu entorn, ja siguin familiars, amics o voluntaris perquè puguin assolir un mínim d'habilitats que es necessiten, això no és suficient i s'ha d'acompanyat d'una formació d'aprenentatge que els permetrà, tot plegat, que puguin començar a gaudir d'aquesta tecnologia digital.

Hem de pensar, que a més de poder realitzar les tasques més habituals que fa un usuari amb plenes facultats, les TIC poden aportar molts beneficis a persones grans o amb limitacions. Es pot destacar, per exemple, l'exercici de la memòria, agilitat en la mobilitat dels dits, la coordinació simultània d'ambdues habilitats (ment i dits), el desenvolupament de les habilitats mentals amb l'escriptura, augment de la comprensió lectora, possibilitat d'escoltar àudio llibres, relacionar-se amb altres persones

a distància, compartir aficions o desenvolupar la seva relació interpersonal. En definitiva, poder tenir una actitud prou activa i, si no es pot, sense la necessitat d'haver de desplaçar-se fora de la llar.

Per poder oferir un servei que doni els seus fruits d'una manera més àmplia i arribi a la major part de les persones necessitades, no hi ha cap dubte que la estratègia que s'ha d'adoptar és la formació rehabilitadora i preventiva. Aquesta és una formació dirigida a monitors, professionals, cuidadors, familiars i voluntaris d'entitats del tercer sector, amb un contingut específic de programari i metodologia adients. Perquè siguin aquests qui, a la vegada, transmetin els coneixements obtinguts en aquest aprenentatge directament a les persones que volen gaudir de les TIC. D'aquesta manera es redueix l'escletxa digital d'accés a la informació que els separa de la resta de la societat.

JORDI MONTSERRAT NAVARRO
Diset@movistar.es

Col·laborador Fundació COAATT